

En defensa de les oposicions

Després d'uns anys en què, a causa de la crisi econòmica, no s'han convocat oposicions, ens arriben notícies que aviat n'hi haurà una convocatòria. Ens en alegrem molt, perquè l'increment del percentatge de professorat interí que es produeix inevitablement quan no hi ha regularment oposicions que garanteixin la substitució dels professors titulars jubilats per les noves fornades sorgides de les oposicions, comporta inevitablement l'esmentat, i indesitjable, increment de professorat interí. Que no és bo ni per a la dignificació i l'enfortiment de la professió docent, ni per a la situació laboral del professorat, i que té conseqüències perniciososes per al sistema educatiu en general.

Ja hi ha un precedent que tots hauríem de recordar i evitar que es repetís. Quan, als anys de la Transició, hi va haver un creixement accelerat de l'alumnat de secundària, no es va voler, o saber, reaccionar a temps i els centres públics es van omplir dels anomenats PNN (professorat no numerari), de tal manera que van arribar a ser majoritaris a totes les plantilles. Aquesta situació es va haver de corregir com es va poder i, encara que massa tard, es va salvar correctament el tema de la situació laboral del professorat afectat, però la selecció dels millors va haver de quedar forçosament en un segon terme, perquè hauria estat extemporani i injust fer a posteriori una selecció que s'hauria hagut d'haver aplicat abans. Esperem, doncs, que una situació que s'anava acostant perillosament al que ja havia passat antany es pugui començar a encarrilar aviat amb aquesta convocatòria d'oposicions de què es parla, i que esperem que representi el reinici de la normalitat en la convocatòria anual i sistemàtica d'aquestes proves.

Ara bé, aquesta urgència de regularització no ha d'impedir que es repensi i es reformi, sense dilacions injustificades, el sistema d'accés a la professió docent en general, i específicament a l'ensenyament públic. El professorat que la societat reclama ha de tenir uns sòlids coneixement de la matèria a impartir, i una capacitat didàctica demostrada. I sobretot, no es pot caure en els errors del passat de potenciar algun dels dos requisits en detriment de l'altre. Tots dos són importants,

i especialment no es pot oblidar mai que l'habilitat per ensenyar ha d'anar inevitablement associada a tenir algun coneixement que es pugui ensenyar, de la mateixa manera que ser un savi eminentíssim però sense capacitat didàctica i comunicativa tampoc serveix de res a l'hora d'exercir la docència.

En aquest sentit, creiem que és urgent la introducció, ara ja reclamada de manera majoritària per la societat, d'un sistema de selecció dels docents anàleg al que està en vigor des de fa molts anys en el sector sanitari, i que ja ha arribat l'hora de passar de les paraules als fets. Aquest filtre, que hauria de ser comú per a l'ensenyament públic i el privat, i que ja garantiria d'entrada la qualitat de tots els que disposessin del títol que els habilita per a la docència, no hauria de substituir algun tipus de prova d'ingrés a l'ensenyament públic, amb el mateix caràcter transparent que tenen les oposicions, i que hauria de garantir la igualtat de tots els ciutadans a l'accés a qualsevol càrrec públic. Tot sistema que vulgui prescindir –amb l'objectiu d'eliminar obstacles als aspirants, o de preservar l'autonomia dels centres en el camp de la selecció del seu personal– d'unes oposicions per a l'ensenyament públic comportaria, a la llarga, caure en el vicis de nepotisme de diversa mena que sempre han acabat corrompent la funció pública en tots els llocs i en totes les èpoques en què la demagogia fàcil ha triomfat i s'ha volgut prescindir d'aquels filtres públics i asèptics que tenen la finalitat de garantir la igualtat d'oportunitats de tots els ciutadans a tots els llocs de treball públics.

Creiem que és urgent la introducció, ara ja reclamada de manera majoritària per la societat, d'un sistema de selecció dels docents anàleg al que està en vigor des de fa molts anys en el sector sanitari, i que ja ha arribat l'hora de passar de les paraules als fets.

